

Svar (11/6 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg er opmærksom på, at det vil være uheldigt, såfremt benzinforsyningen i landdistrikterne bliver væsentlig forringet.

Miljøstyrelsen har derfor bedt oliebranchen belyse, hvordan fordelingen af benzinstationer vil være i år 2005, hvor samtlige benzinstationer, der var i drift ved tilmeldingen til Oliebranchens Miljøpulje, er ryddet op og dermed også nedlagt.

Alt i alt er der i dag på landsplan 2.647 igangværende benzinstationer. Heraf skal hver femte lukkes, fordi de er tilmeldt Oliebranchens Miljøpulje.

Hvis man ser bort fra småøerne, som er i en helt særlig situation, tyder branchens oplysninger ikke på, at benzinforsyningen i landdistrikterne bliver dårlig.

En stor del af de benzinstationer, som skal lukkes, ligger i de større byer, hvor der stadig vil være benzinstationer tilbage, men i landdistrikterne vil der selvfølgelig være områder, hvor folk må køre længere efter benzin.

Man må dog også gøre sig klart, at der af mange grunde i de senere år er blevet nedlagt benzintanke både i by- og landområder. Branchen forventer, at de benzinstationer, som nedlægges som følge af tilmeldingen til Oliebranchens Miljøpulje, under alle omstændigheder ville blive nedlagt i løbet af en årrække, fordi de ikke er rentable.

Etableringen af Oliebranchens Miljøpulje har primært betydet, at vi dels har fået mulighed for at løse et stort miljøproblem, dels at en række forhandlere har fået mulighed for at lukke benzinanlægget uden samtidig at blive bragt i en uoverskuelig økonomisk situation.

Særligt vedrørende de danske småøer kan jeg oplyse, at jeg i december 1995 har bedt Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen om at undersøge, hvor mange benzinstationer på småøerne der ikke var tilmeldt Oliebranchens Miljøpulje, og som derfor på et eller andet tidspunkt kunne komme i en situation, hvor de skulle ryddes op. Jeg forventer resultatet af undersøgelsen om ganske kort tid.

Spm. nr. S 2343

Til landbrugs- og fiskeriministeren (21/5 96) af: **Lene Espersen (KF):**

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen af spørgsmål nr. S 2195 redegøre for, hvilke konsekvenser den indgåede firelandsaftale vil få for grønlandske fiskere, samt hvad regeringen agter at foretage sig for at sikre grønlandsk adgang til fiskeri og landing i de fire nationers fiskeriområder?«

Begrundelse

I besvarelsen af spørgsmål nr. S 2195 undlod ministeren at redegøre for Grønlands stilling.

Svar (30/5 96)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg skal henvise til nedenstående besvarelse af det stillede spørgsmål fra Udenrigsministeriet:

Firepartsaftalen om fangst af den atlantiskandiske sild i 1996 får ingen umiddelbare konsekvenser for de grønlandske fiskere, der vil kunne fiske inden for en autonomt fastsat kvote på 45.000 t.

Hvad angår landinger, vil grønlandske fartøjer kunne lande på Færøerne. I mangel af en international aftale om fiskeriet, der omfatter alle relevante parter, vil grønlandske fiskere alene kunne lande i Island, Norge og Rusland i det omfang, der kan opnås tilladelse hertil inden for rammerne af det bilaterale fiskerisamarbejde mellem parterne. Landinger i Rusland og Norge er ikke aktuelle for grønlandske fiskere. Danmark er i kontakt med islandske myndigheder med henblik på at opnå landingsrettigheder for grønlandske fartøjer i Island.

Fra dansk side arbejdes der fortsat for en samlet løsning inden for NEAFC, der omfatter alle berørte parter, og gennem hvilken også de grønlandske interesser vil blive tilgodeset.